



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1272/2020
13.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Соња Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2905/2017 од 18.10.2019. године, у седници одржаној 13.07.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2905/2017 од 18.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 125/2017 од 28.04.2017. године, ставом првим и другим изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу исплати 7.334,80 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 11.01.2017. године па до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка од 17.300,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.04.2017. године па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 2905/2017 од 18.10.2019. године, ставом првим изреке усвојена је жалба тужене, па је првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу исплати 7.334,80 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 11.01.2017. године па до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка од 17.300,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.04.2017. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова првостепеног парничног поступка. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове жалбеног поступка од 12.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке па до исплате, док је одбијен захтев тужене за исплату законске затезне камате на досуђени износ почев од дана пресуђења па до дана извршности.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.01.2017. године а вредност побијаног дела правноснажне пресуде од 7.334,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиље недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић